

BHMagazino

MEN'S
ISSUE

big BOYS

ΜΙΑ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ, ΕΜΠΝΕΕΙ, ΓΟΗΤΕΥΕΙ,
ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ. ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ, ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΙΣ. ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΤΥΛ
ΣΕ ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ, ΤΕΧΝΗ, ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΤΑΞΙΔΙΑ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, SPECIAL DRINKS

9 772623 493002 45

Αρης Σερβετάλης

«ΕΥΧΟΜΑΙ Η ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΜΟΥ
ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΟΣΜΑΣ ΚΟΥΜΙΑΝΟΣ
STYLING ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΩΗΣ

Total look Nino Venturi.

*Ο ιδιοσυνγκρασιακός νθοποιός μιλάει
για την παράσταση «Το όνειρο ενός γελοίου»,
την ποθητή, τα Τέμπη, τη δήλωσή του
για τις αμφισβώσεις που προκάλεσε αντιδράσεις
και εξηγεί γιατί θεωρεί
ότι έχουμε έθνηγμο δημοκρατίας.*

Η είδηση ότι ο Αρης Σερβετάλης επιστρέφει στο «Όνειρο ενός γελοίου» του Ντοστογιέφσκι, μετά τον κύκλο επιτυχημένων παραστάσεων που ξεκίνησε το 2022, μάλλον δεν εξέπληξε. Και δεν εξέπληξε όχι εξαιτίας των αλληπάλληλων sold out που είχε σημειώσει η συγκεκριμένη παραγωγή, αλλά κυρίως γιατί αυτό το κείμενο, πέρα από αριστούργημα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, για τον Αρη Σερβετάλη μοιάζει να φέρει και κάτι πολύ προσωπικό, σχεδόν πυρηνικό – ένα, ίσως, αποκαλυπτικό καθρέφτισμα και της δικής του διαδρομής. Ο ήρωας του Ντοστογιέφσκι, που περνά από την απόγνωση στη φωτισμό, μοιάζει να αντανάκλα την εσωτερική πορεία του ίδιου. Γιατί και εκείνος είναι ένας άνθρωπος που μίλησε ανοιχτά για τα σκοτάδια του, αλλά και για τη δική του σωτηρία που ήρθε μέσα από την πίστη – μη διστάζοντας μάλιστα να χωρίσει ξεκάθαρα τη ζωή του σε δύο περιόδους: στην προ Χριστού και στη μετά Χριστόν εποχή του. Εκείνος λοιπόν και η Εφη Μπίρμπα, η ιδιοσυνγκρασιακή σκηνοθέτρια και σύντροφος της ζωής του, επιστρέφουν από τις 18 Νοεμβρίου σε αυτό το κείμενο του ρώσου μυθιστοριογράφου κάθε Δευτέρα και Τρίτη στο θέατρο Κιβωτός και δημιουργούν μαζί μια παράσταση που όσοι την πρωτοείδαν μοιάζει να τη βίωσαν σαν ζωντανή προσευχή, με τη σκηνική πράξη να σκαλίζει τα όρια της ανθρώπινης φύσης: από την πτώση στην αποκάλυψη, από το σκοτάδι της απελπισίας στο φως της αλήθειας. Με τους δυο τους – την Εφη και τον Αρη – να μιλούν ουσιαστικά για κάτι τόσο προσωπικό, που τελικά γίνεται πανανθρώπινο.

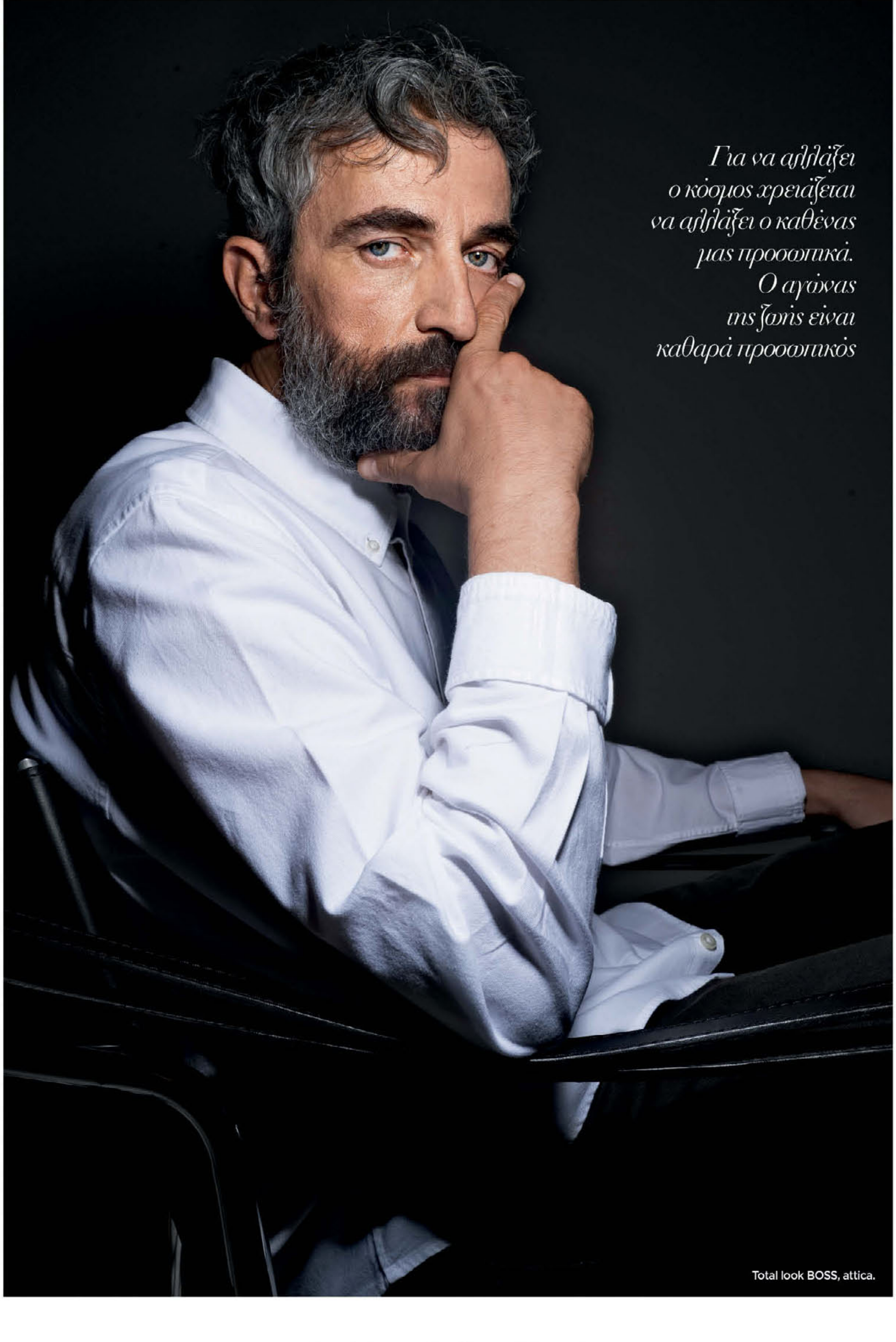
Κύριε Σερβετάλη, γιατί επιστρέφετε στο «Όνειρο ενός γελοίου»;
«Γιατί αισθανθήκαμε με την Εφη ότι δεν έχει τελειώσει η μελέτη μας πάνω σε αυτό το κείμενο. Και το είχαμε νιώσει από όταν αναγκαστικά σταματήσαμε τις παραστάσεις, γιατί έπρεπε να ξεκινήσουμε την προετοιμασία για τους «Βατράχους» του Αριστοφάνη. Είπαμε τότε ότι θα επιστρέψουμε σε αυτό κάποια στιγμή. Είχαμε την ανάγκη να το ξανακούσουμε, να ιδωθούμε ξανά μαζί του».

Τι σας γοητεύει σε αυτόν τον ήρωα του Ντοστογιέφσκι, ο οποίος έχει χάσει κάθε διάθεση για ζωή και μέσα από ένα αποκαλυπτικό όνειρο ανακαλύπτει ξανά το νόημα του να υπάρχει;

«Ο Ντοστογιέφσκι έχει δημιουργήσει αριστοτεχνικά έναν χαρακτήρα που έχει βυθιστεί στην απελπισία, που βρίσκεται λίγο πριν από το απονενοημένο διάβημα, στο απόλυτο αδιέξοδο. Με αφορμή μια συνάντηση με ένα κοριτσάκι – στο οποίο ο ίδιος θα φερθεί πολύ σκληρά – βλέπει ένα όραμα, του αποκαλύπτεται η αλήθεια, πώς ήταν η ζωή προτού ο άνθρωπος καταδυθεί στη ματαιότητα και τον θάνατο· πώς ήταν ο κόσμος πριν από την πώση του ανθρώπου, πώς ήταν ο παράδεισος. Ένα όνειρο παράξενο, που του αφήνει ανεξίτηλο αποτύπωμα στην καρδιά, διότι έγινε εμπειρία, έγινε βίωμα. Αναθεώρησε, ανακαινίστηκε, αναγεννήθηκε μέσα από την εμπειρία του αυτή και αποφάσισε να ζει μιλώντας για αυτήν την αλήθεια σαν αυτούς τους αλλοτινούς «τρελούς» που οι άνθρωποι τους κορόιδευαν, τους χλεύαζαν και τους λιθοβολούσαν. Επιβεβαιώνοντας με αυτόν τον τρόπο πως για να αλλάξει ο κόσμος χρειάζεται να αλλάξει ο καθένας μας προσωπικά. Ο αγώνας της ζωής είναι καθαρά προσωπικός».

Γιατί πιστεύετε ότι είχε χάσει τον δρόμο του;

«Ένας εγωπαθής, εγωκεντρικός άνθρωπος, βυθισμένος σε μια αρρωστημένη νοοτροπία, αργά ή γρήγορα θα εισέλθει στην περιοχή της απελπισίας. Εκεί το σκοτάδι είναι βαθύ και χρειάζεται ένα πολύ δυνατό τράνταγμα για να αφυπνιστεί προτού χαθεί ολοκληρωτικά. Να συνειδητοποιήσει πως είναι κατεχόμενος, εξουσιαζόμενος από έναν άρρωστο εαυτό γεμάτο πάθη και άρρωστες σκέψεις. Σε τέτοιον τόπο δεν ανθίζει η αγάπη. Χρειάζεται το χόμα όργωμα για να το σπείρεις, να το καλλιεργήσεις και να σου δώσει καρπούς. Θα μπορούσαμε να ζούμε ο ένας για τον άλλον. Θα μπορούσαμε να αγαπάμε χωρίς να περιμένουμε κάποιο αντάλλαγμα ή κάποια αναγνώριση».

*Για να αησιάζει
ο κόσμος χρειάζεται
να αησιάζει ο καθένας
μας προσωπικά.
Ο αγώνας
της ζωής είναι
καθαρά προσωπικός*

Total look BOSS, attica.

Total look AllSaints, attica.

Νομίζω, περιγράφετε μια ουτοπία...

«Οχι. Είναι σίγουρο ότι μπορούμε να ζήσουμε κατά αυτόν τον τρόπο. Οι προδιαγραφές του ανθρώπου είναι για τα υψηλά, να φτάσει σε τέτοια μέτρα. Χρειάζεται αγώνας. Οι άνθρωποι είμαστε ουρανογίγιντα πλάσματα. Μας έλκει το υψηλό και το ποταπό. Βρισκόμαστε ανάμεσα σε δύο κόσμους και χρειάζεται προσπάθεια και κόπος και για τις δύο κατευθύνσεις. Στην πρώτη γίνεσαι Άνθρωπος και στη δεύτερη Υπάνθρωπος. Ο Ντοστογιέφσκι γράφει ότι το κακό και η διαφθορά δεν είναι η φυσική κατάσταση του ανθρώπου. Εμείς τα έχουμε οδηγήσει εκεί τα πράγματα, γιατί δεν θέλουμε να αγωνιστούμε. Όμως μόνο μέσα από τον αγώνα κατακτώνται τέτοιες κοινωνίες και τέτοιες υπάρξεις, ελεύθερες. Πραγματικά ελεύθερες. Αντίθετα, προτιμάμε να κολυμπάμε μέσα στα πάθη μας».

Δεν μπορείτε να αρνηθείτε, όμως, ότι τα πάθη είναι και γοητευτικά...

«Είναι, λόγω της πρόσκαιρης ηδονής που δημιουργούν. Αλλά η ηδονή φέρνει οδύνη. Ο Ντοστογιέφσκι αναφέρει πως χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται, αλλά δεν είναι όλα προς όφελος της ψυχής. Το πάθος γίνεται είδωλο και το προσκυνάς και το τρέφεις και παλεύεις να ικανοποιείς την ακόρεστη επιθυμία του. Ταυτίζεσαι μαζί του, εξαρτάσαι από αυτό. Υπάρχεις για αυτό. Χάνεται το πρόσωπο και δημιουργείται το άτομο, η μονάδα που τρέχει να ικανοποιήσει το ανικανοποίητο. Εκεί δεν βιώνεται η ελευθερία, αλλά η απόλυτη εξάρτηση».

Κυρία Σερβετάλη, αυτός ο ήρωας του Ντοστογιέφσκι σάς θυμίζει λίγο τον εαυτό σας;

«Περνάμε όλοι από αυτές τις περιοχές. Αλλά αισθάνομαι πως έχει σημασία πώς στέκεσαι μέσα σε αυτές. Αν υπάρχει συνείδηση. Αν υπάρχει η επιθυμία να αγωνιστείς για να μάθεις πραγματικά ποιος είσαι. Είπε κάποιος πως αξία έχει να κάνεις το ασυνείδητό σου συνειδητό».

Στους πολιτικούς πιστεύετε; Οι πολιτικοί μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο;

«Οχι, σε καμία περίπτωση».

Ψηφίζετε;

«Ναι, το “μη χείρον βέλτιστον”, δυστυχώς. Έχει χαθεί η εμπιστοσύνη στους πολιτικούς. Κυριαρχεί το χρήμα, η ματαιοδοξία. Μοιάζουν να μην ενδιαφέρονται διόλου για τον λαό. Μου δίνεται η εντύπωση πως η μόνη τους επιθυμία είναι να σταθούν σε μια ευρωπαϊκή, παγκόσμια κλίμακα να εισέλθουν σε αυτούς τους κύκλους, και γι' αυτόν ίσως τον λόγο οι πράξεις τους και τα έργα τους εξυπηρετούν τα “θέλω” άλλων συμφερόντων και όχι του κόσμου. Δεν αχνοφαίνεται καμία πραγματική έγνοια για τους πολίτες αυτού του τόπου».

Ιδεολογικά πού τοποθετείστε; Δεξιά, αριστερά;

«Οι ιδεολογίες έχουν πεθάνει, οπότε στηρίζομασταν σε ιδεολογίες έχει αποδειχθεί ότι τις προδίδουμε και μας προδίδουν. Αμα δεν γίνουμε συνειδητοί και δεν έχουμε θυσιαστική νοοτροπία, δεν βγαίνει κάτι. Στη σκέψη μου δεν υπάρχει Αριστερά και Δεξιά. Είναι όλα μπλεγμένα – ένα multi πράγμα που πηγαίνει όπου βρίσκεται το συμφέρον».

Θα κατεβαίνατε στην ενεργό πολιτική;

«Ποτέ. Θα υπάρχουν άνθρωποι που είναι πολύ καλοί διαχειριστές. Εγώ δεν είμαι ικανός σε αυτά και δεν θέλω να έχω καμία σχέση».

Φαντάζομαι ότι σας έχουν προσεγγίσει για να κατεβείτε...

«Με έχουν προσεγγίσει, αλλά δεν έχω καμία τέτοια φιλοδοξία».

Την υπόθεση των Τεμπών την παρακολουθήσατε;

«Ναι. Και ήταν το κερασάκι στην τούρτα της παραδοξότητας που βιώνουμε. Μας αποκάλυψε όλους, αποκάλυψε ότι οποιαδήποτε κίνηση κι αν κάνουν οι πολιτικοί δεν μας δημιουργεί πλέον την πεποίθηση ότι γίνεται για το καλό μας· γίνεται για άλλους σκοπούς. Από τον κορωνοϊό και πέρα έχει διαρραγεί εξόφθαλμα η όποια εμπιστοσύνη. Τι να πεις τώρα για τα Τέμπη; Είναι δυνατόν να αισθάνονται αυτοί οι άνθρωποι που έχασαν τα παιδιά τους ότι το κράτος δεν τους στηρίζει; Οτι βρίσκονται απέναντί τους και τους πολεμούν; Να αισθάνονται ότι υπάρχει περίπτωση να καλύπτεται η αλήθεια; Είναι δυνατόν να φθάνει ένας πατέρας στο σημείο να κάνει απεργία πείνας διεκδικώντας το δικαίωμα εκταφής του γιου του για να μάθει την αλήθεια, από τι πέθανε το παιδί του, και να μένουμε ασυγκίνητοι; Η παραδοξότητα στο μεγαλείο της».

Στη μεγάλη διαδήλωση για τα Τέμπη κατεβήκατε;

«Ναι. Και ξαφνικά, εκεί που έβλεπες γονείς και παιδιά, η Αστυνομία άρχισε να ρίχνει δακρυγόνα γιατί κάποιοι – ποιοι να ήταν “αυτοί”; – άρχισαν να ρίχνουν πέτρες. Μια ειρηνική διαδήλωση να γίνεται μπουρλότο. Να τρέχουν ηλικιωμένοι και παιδιά. Τι να πεις τώρα; Αυτά τα πράγματα δείχνουν σε ποια κατεύθυνση κινούμαστε. Νομίζω οι πολιτικοί βρίσκονται σε έναν δικό τους κόσμο και, με τη βοήθεια μιας μεγάλης μερίδας των ΜΜΕ, έχουν βρει τον τρόπο να μας διαχειρίζονται. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα είναι καλά. Οτι εκείνοι ξέρουν το σωστό και παλεύουν για αυτό. Εάν εκφράσεις διαφορετική άποψη από την επικρατούσα, γίνεσαι γελοίος και επικίνδυνος για το κοινωνικό σύνολο. Δημοκρατία. Δύσκολο εγχείρημα».

Συνήθως εκφράζετε απόψεις που κάποιοι θα τις χαρακτήριζαν δογματικές. Για παράδειγμα, η θέση που πήρατε τον περασμένο Ιανουάριο κατά των αμβλώσεων, σε ερώτηση δημοσιογράφου έξω από το θέατρο, προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων.

«Η αλήθεια είναι αποκαλυπτική. Τα πάντα στη ζωή έχουν δόγματα. Ορισμένα πράγματα δεν επιδέχονται διάλογο. Το ζήτημα των αμβλώσεων είναι δόγμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας για το οποίο δεν είμαι αρμόδιος να μιλήσω. Κάποια στιγμή βρέθηκα μπροστά από μια συγκλονιστική φωτογραφία της μεταπολεμικής Αθήνας. Ήταν μια βρεφοδόχος, εκεί εγκατέλειπαν τα βρέφη που οι γονείς αδυνατούσαν να τα μεγαλώσουν. Επάνω της υπήρχε γραμμένη μια φράση: “Ο πατήρ και η μήτηρ εγκατέλιπόν με, ο δε Κύριος προσελάβετό με”».

Εχετε σκεφτεί πάντως ότι οι απόψεις σας μπορεί να σας απομονώσουν από ένα μέρος του κοινού;

«Για να διατυπώνει κάποιος την άποψη που πιστεύει ελεύθερα έχουν θυσιάσει τη ζωή τους πολλοί άνθρωποι στο παρελθόν. Θεωρώ πως όταν με ρωτάνε και απαντώ, αυτό είναι ένα αντίδοτο για τη θυσία αυτών των ανθρώπων. Εύχομαι μόνο η πίστη και τα πιστεύω μου να μην αποτελούν απειλή για τον άλλον. Έχει αξία να στέκεσαι δίπλα σε έναν άνθρωπο με τον οποίο διαφωνείς και να μην τον κατασπαράξεις επειδή δεν έχει την ίδια άποψη με εσένα. Η κοινωνική απομόνωση, το σύγχρονο μεταμοντέρνο “cancel”, είναι η απάντηση στο “διαφωνώ”. Διαφωνώ, άρα σε αφανίζω. Δεν γίνεται να συμφωνούμε με όλους. Αυτό όμως δεν σημαίνει και ότι θα αλληλοεξοντωθούμε – ή όχι; Η δημοκρατία απαιτεί πνεύμα. Πώς στέκεται κάποιος στις σχέσεις του, στην οικογένειά του, στην εργασία του, στο περιβάλλον του, στις διαφωνίες του. Προσωπικός αγώνας πολύ σκληρός για να επιτευχθεί η δημοκρατία. Εγωιστής δεν είναι αυτός που ασχολείται με τον εαυτό του, αλλά αυτός που θέλει να κάνει τον άλλον αυτό που είναι ο ίδιος».

Είχε κόστος, φαντάζομαι, αυτή η δήλωση.

«Υπήρχαν τέσσερις συνεργασίες που βρίσκονταν στο στάδιο της προετοιμασίας. Οι δύο από μεγάλους πολιτιστικούς οργανισμούς· έστειλαν την επόμενη ημέρα ένα email ότι ακυρώνεται η συνεργασία μας. Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζούμε. Κάθε εμπόδιο για καλό».

Αλήθεια, τη νέα ταινία του Γιώργου Λάνθιμου «Βουγονία», που παίζεται αυτή τη στιγμή στις αίθουσες, θα τη δείτε;

«Παρακολουθώ την πορεία του, του έχω αδυναμία, με τον Γιώργο έχουμε περάσει πολύ όμορφες στιγμές στις συνεργασίες μας».

Εχετε συνεργαστεί τόσο στο σινεμά όσο και στο θέατρο. Σήμερα κρατάτε επαφή;

«Έχουμε καιρό να μιλήσουμε».

Θα θέλατε να συνεργαστείτε ξανά;

«Η καλλιτεχνική αξία του Γιώργου είναι αναμφισβήτητη, από την πλευρά μου προσπαθώ να μετριάζω τα “θέλω” μου».

THE BRITISH *Male Way*

Δέκα emblematici οίκοι της Γηραιάς Αλβιώνος αποδεικνύουν ότι η διαχρονικότητα δεν χρειάζεται επίδειξη, μόνο κομψότητα, ακρίβεια και αυτοπεποίθηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΑΡΙΝΑ ΒΕΡΝΙΚΟΥ

Λονδίνο σημαίνει λεπτομέρεια. Είναι η πόλη όπου το παλτό κλείνει σωστά στον γιακά, το παπούτσι γυαλίζει χωρίς να «φωνάζει» και το άρωμα μένει διακριτικά στο ασανσέρ. Ακολουθούν δέκα οίκοι-σταθμοί για άνδρες που αγαπούν την ποιότητα, την ιστορία που δεν γίνεται μουσειακή και το στυλ που εξελίσσεται χωρίς να ξεχνά τις ρίζες του. Ας δούμε τι αξίζει να δοκιμάσει κανείς από κάθε επωνυμία και πώς να «διαβάσει» το μαγαζί πριν περάσει το κατώφλι του.

Johnstons of Elgin

Σκωτσέζικο DNA με αγγλικό φινιρίσμα: η Johnstons of Elgin είναι η ήρεμη δύναμη του cashmere και του merino. Τα καταστήματά της είναι ο ορισμός της ήσυχης πολυτέλειας – απαλές υφές, φυσικές αποχρώσεις, zero logo αισθητική. Εδώ δεν κυνηγάς τάσεις: επενδύεις. Ρίχνετε μια ματιά σε crewneck και roll-neck πουλόβερ, σε lightweight ζακέτες-«φτερό» για ταξίδια και σε overshirts από μαλλί προβάτου που «δουλεύουν» 12 μήνες τον χρόνο πάνω από T-shirt ή Oxford. Χρώματα: Καραμελέ, ανθρακί, κυπαρισσί – όλοι οι τόνοι που δείχνουν ακριβοί χωρίς να είναι επιδεικτικοί. Προσέχετε τις ραφές στους ώμους και την ελαστικότητα στις μανσέτες: εκεί κρύβεται η διαφορά. Για δώρο, πάρτε κασκόλ σε double-face ύφανση: θα το φορέσουν όλοι, παντού.

N.Peal

Το Λονδίνο έχει μακρά σχέση με το κινηματογραφικό στυλ, και η N.Peal είναι ο κασμιρένιος πρωταγωνιστής του. Η γραμμή είναι καθαρή, οι σιλουέτες λίγο πιο κομψές από το «κλασικό» knitwear και τα χρώματα μελετημένα ώστε να ταιριάζουν με navy, γκρι και καμινό παλτό. Δοκιμάστε το κασμιρένιο zip-through hoodie (ιδανικό για αεροδρόμιο και Σαββατοκύριακο) και τα fine gauge πουλόβερ που μπαίνουν άνετα κάτω από σακάκι χωρίς να «φουσκώνουν» τους ώμους. Αν αγαπάτε τις υφές, αναζητήστε τις waffle και fisherman's πλέξεις – δίνουν βάθος χωρίς βάρος. Συμβουλή: Πάρτε ένα crewneck σε mid-grey και ένα σε βαθύ μπλε· με αυτά τα δύο χίτζετε όλη τη χειμερινή γκαρνταρόμπα.

Dunhill

Η Dunhill είναι η ανδρική λέσχη στην οποία θα ήθελε κανείς να είναι μέλος: δέρματα που μαλακώνουν όμορφα, tailoring με γεωμετρία που κολακεύει και αξεσουάρ που δεν γερνούν. Το κατάστημα είναι εμπειρία: dark wood, ήπιος φωτισμός, σέρβις που θυμάται το όνομά σας. Επενδύστε σε briefcases ή totes από grain leather – το είδος του δέρματος που κρύβει γρατζουνιές και δείχνει καλύτερο με τον χρόνο. Στα ρούχα, τα unstructured σακάκια είναι το μυστικό: φοριούνται με denim και loafers χωρίς να δείχνετε overdressed. Μη φύγετε χωρίς μια ζώνη με διακριτική αγκράφα, μεταλλικό αναπτήρα ή ένα ιδιαίτερο στυλό – μικρές λεπτομέρειες που «γράφουν» σε τραπέζι συσκέψεων.

Burberry

Ο μύθος του trench δεν είναι απλώς heritage· είναι λειτουργικότητα. Το κλασικό Burberry gabardine trench είναι πάντα το ένα και μοναδικό: αδιάβροχο, ελαφρύ, με τέλεια γραμμή στην πλάτη. Δοκιμάστε το Kensington για πιο σύγχρονο fit ή το Waterloo για πιο

1. Η μπουτίκ του οίκου N.Peal στεγάζεται από το 1936 στην Burlington Arcade, την ιστορική εμπορική στοά πολυτελών καταστημάτων.
2. Το κατάστημα Johnstons of Elgin, επίσης στην Burlington Arcade, κοσμείται εξωτερικά από το βασιλικό έμβλημα (φωτογραφία επάνω) που αποτελεί εγγύηση υψηλής ποιότητας, καθώς δίνεται στους εμπόρους από τους οποίους προμηθεύονται αγαθά οι βρετανοί μονάρχες.

3. Η επιβλητική είσοδος σε ένα από τα καταστήματα Burberry στο κέντρο του Λονδίνου.

4, 5. Ένα ιδιαίτερο κτίριο, εξωτερικά και εσωτερικά, για μια ιδιαίτερη επωνυμία, όπως η Dunhill.

6. Η Brigg Umbrellas κατασκευάζει το αγαπημένο αξεσουάρ από το 1836 και βέβαια τα προϊόντα της φιγουράρουν ανάμεσα στα πιο ποιοτικά του Ηνωμένου Βασιλείου.

7. Η μπουτίκ Swaine, που φημίζεται για τα δερμάτινα αντικείμενά της, στην Burlington Arcade.

χαλαρό. Αν θέλετε κάτι πέρα από το προφανές, δείτε τα car coats και τα pea coats σε τεχνικά υφάσματα που «σπάνε» τον άνεμο χωρίς φρόδρα-βαρίδι. Τα κασκόλ από cashmere με το check μοτίβο είναι κλασικά – προτιμήστε ένα tonal check για πιο ήσυχο αποτέλεσμα. Στα πουκάμισα, το Burberry poplin έχει το σωστό crisp ιδανικό με σκούρο τζιν και Chelsea boots. Εξυμνο tip: Τοποθετήστε τη ζώνη του trench στο πίσω μέρος για πιο χαλαρό, σύγχρονο look.

Brigg Umbrellas

Σε μια πόλη που μετράει τέσσερις εποχές σε μία μέρα, η ομπρέλα είναι δήλωση χαρακτήρα. Το Brigg Umbrellas είναι από τα καλύτερα: χειροποίητες ομπρέλες με λαβή από whangee ή καστανιά και ατσάλινο σκελετό που δεν προδίδει στον πρώτο αέρα. Διαλέξτε μήκος «walking» (όχι compact) αν κινείστε κυρίως με τα πόδια και θέλετε να αντικαταστήσει το μπουστούνι στις συννεφιασμένες μέρες. Αν θέλετε κάτι για την τσάντα, προτιμήστε ένα μοντέλο με αυτόματο μηχανισμό, μονόχρωμο, με λεπτό ρέλι στο τελείωμα. Το μαγαζί θα σας «ζυγίσει» στο ύψος για σωστή αναλογία – αφήστε τους να προτείνουν. Είναι από εκείνα τα βρετανικά αντικείμενα που κληροδοτούνται.

Swaine

Δερμάτινα αντικείμενα με αίσθηση παλαιού Λονδίνου: χαρτοφύλακες, attachés, weekenders και μικρά είδη που κάνουν τη διαφορά στο γραφείο και στο ταξίδι. Η Swaine ειδικεύεται στο structured δέρμα – τετράγωνα γωνίες, ευθείες ραφές, λιτό hardware. Αναζητήστε ένα classic attaché σε απόχρωση deep oxblood ή navy: λειτουργεί άψογα με μπλε κοστούμι, αλλά και με knitted polo και chinos. Για δώρο, τα δερμάτινα organizers/folios είναι ακαταμάχητες επιλογές: χωράνε tablet, σημειωματάριο και κάρτες. Μιλήστε με το προσωπικό για αρχικά με θερμότητα: μικρή κίνηση, τεράστιο impact.

Crockett & Jones

Αν θέλετε να ξεχωρίσετε χωρίς να «φωνάζετε», ξεκινήστε από τα παπούτσια. Οι Άγγλοι είναι οι δάσκαλοι της Goodyear welt κατασκευής και η Crockett & Jones είναι από τις κορυφαίες υποδηματοποιίες. Δοκιμάστε Oxford (cap toe) για γραφείο – το πιο κομψό, ισορροπημένο σχήμα για επίσημο ντύσιμο – και ένα ζευγάρι

Ζοχράν Μαμαντάνι

Ο MILLENNIAL ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Μετακινείται με το μετρό και τα σλεωφορεία, έχει τρέξει δύο φορές τον Μαραθώνιο της Νέας Υόρκης και ορκίζεται στα μπένγκελ με παπαρουνόσπορο. Μπήκε στην ποδητική αρένα εμπνευσμένος από το παράδειγμα του Μπέρνι Σάντερς και μέσα σε λιγότερο από μία δεκαετία κατάφερε να αποτεθεί για πολλούς τη νέμεση του Ντόναλντ Τραμπ. Αυτή είναι η ζωή του 34χρονου νέου πρώτου δημότη της πόλης που δεν κοιμάται ποτέ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΡΟΥΣΗ

Μένει στην Αστόρια, σε ένα δυάρι διαμέρισμα για το οποίο καταβάλλει κάθε μήνα ενοίκιο 2.250 δολαρίων (περί τα 1.950 ευρώ). Παντρεύτηκε τον περασμένο Φεβρουάριο στο Δημαρχείο της Νέας Υόρκης, όπου ο ίδιος, η αγαπημένη του και η επιστήθια φίλη και μάρτυρας του γάμου τους έφτασαν με το μετρό. Δεν έχει αποκτήσει ακόμα απόγονο και βρίσκει βαρετίες, αν όχι φλύαρες και αδιάκριτες, τις ερωτήσεις που δέχεται περί τεκνοποίησης – είναι, λέει, σαν να ακούει τη χειριστική φωνή της μητέρας του. Έχει υποστηρίξει με σθένος και παρησία τα δίκαια του παλαιστινιακού λαού, έχει βγει σε δεκαπενθήμερη απεργία πείνας για να υποστηρίξει τους οδηγούς ταξί της Νέας Υόρκης και θεωρεί ότι ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα με τα οποία έχει να αναμετρηθεί η γενιά του είναι το «affordability» (στα ελληνικά, θα το ερμηνεύαμε το πηλίκο που προκύπτει από τη διαίρεση του κόστους ζωής με το διαθέσιμο εισόδημα). Φορά σχεδόν εμμονικά μαύρα κοστούμια, δεν κακοκαρδίζει ποτέ όποιον του ζητεί μια selfie μαζί του και λατρεύει τη hip-hop και τη rap μουσική – έχει κολλήσει μάλιστα και ένσημα ως συνθέτης. Αν ζούσε στην Αθήνα, ο Ζοχράν Μαμαντάνι πιθανότατα θα ανήκε στην πολυποικιλή φυλή των «φασαίων», θα γνώριζε σπιθαμή προς σπιθαμή κάθε καινούργιο στέκι του Παγκρατίου αλλά και κάθε προζύμι new age bakery, θα είχε εισιτήριο διαρκείας στις συναυλίες του ΛΕΞ και θα περνούσε τα καλοκαίρια του στην Αμοργό (ή έστω στην Ανάφη). Ομως κατοικεί στη Νέα Υόρκη και από την προηγούμενη Τρίτη είναι

ο νέος δήμαρχός της. Ο πρώτος μουσουλμάνος, ο πρώτος με ινδικές ρίζες, ο πρώτος millennial και ο νεότερος σε ηλικία εδώ και 133 χρόνια. Κυρίως ο 34χρονος νέος αστέρας της αμερικανικής – και άρα της διεθνούς – πολιτικής σκηνής – είναι αυτό που περιγράφει η λαϊκή θυμοσοφία ως «μύγα μέσα στο γάλα». Ένας δεδηλωμένος σοσιαλιστής που μιλά, θίγει και υποσχέθηκε να αγωνιστεί με τη δύναμη, την επιρροή και την εξουσία που του εξασφαλίζει το νέο του αξίωμα – για το κρατικό χρήμα που θα έχει να διαχειριστεί παραμένουν άγνωστες οι βουλές του Ντόναλντ Τραμπ – για τα αυτονόητα. Για όλα εκείνα δηλαδή που κλυδωνίζονται, διακυβεύονται και αμφισβητούνται από την ημέρα που οι ρητορείες του Τραμπ και των όπου γης κλώνων του άρχισαν να εκλαμβάνονται ως θέσφατα. Ναι, ο Ζοχράν Μαμαντάνι έχει αναλάβει ένα βαρύ, δύσκολο, για κάποιους, ακόμα και ασήκωτο φορτίο. Και αυτό δεν έχει να κάνει τόσο με τις προεκλογικές εξαγγελίες του για φθηνότερη στέγη, δωρεάν μεταφορές και αρωγή στις οικογένειες με μικρά παιδιά. Το σισύφειο βάρος που έχει να σηκώσει είναι να μη διαψεύσει όσους πίστεψαν πως μπορεί να υπάρξει βιώσιμη εναλλακτική στον λαϊκισμό, τη δημαγωγία και την πανταχού παρούσα πια πεποίθηση ότι οι δημοκρατίες μεταλλάσσονται σε δυστοπίες και λειτουργούν προς όφελος μιας ελίτ δισεκατομμυριούχων.

Η προεκλογική εκστρατεία

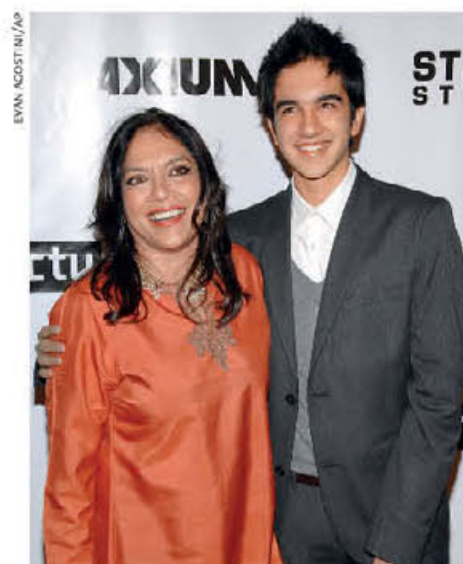
Αν μη τι άλλο, ο γεννημένος στην Ουγκάντα και μεγαλωμένος έως τα 7 χρόνια του στη Νότια Αφρική, που κατόπιν ανδρώθηκε – με όλες

Στο πλαίσιο της καμπάνιας του, ο Μαμντάνι πήρε ένα μικρόφωνο, ως *digital creator* των κοινωνικών δικτύων, βγήκε στους δρόμους της Νέας Υόρκης και ρώτησε τους συμπολίτες του τι τους οδήγησε να επιλέξουν τον Ντόναλντ Τραμπ στις προεδρικές εκλογές του 2024

Ο νεοεκλεγείς δήμαρχος της Νέας Υόρκης με τη σύζυγό του Ράμα Ντουάτζι στο τέλος της κούρσας που τον ανέδειξε νικητή.

τις ανέσεις που του εξασφάλιζαν ο ακαδημαϊκός πατέρας και η σκηνοθέτρια μητέρα του – στο Upper West Side και κάποτε ονειρευόταν μια καριέρα στη δημοσιογραφία, έχει τη δυναμική για να μετουσιώσει τις υποσχέσεις και τις εξαγγελίες του σε πράξη. Αλλωστε, ήδη τα φίλα προσκείμενα σε εκείνον μέσα ενημέρωσης περιγράφουν έναν άνδρα που διαθέτει χάρισμα το οποίο οι συμπατριώτες του έχουν να δουν σε άνθρωπο από την περίοδο του αείμνηστου Τζον Κένεντι. Επιπλέον, οι αφηγήσεις του ίδιου του Μαμντάνι επισφραγίζουν όσα γράφουν και λένε για εκείνον. Λίγες εβδομάδες πριν από τις εκλογές που τον ανέδειξαν σε πρώτο τη τάξει πολίτη της Νέας Υόρκης, ο άνθρωπος που τον περασμένο Ιανουάριο θα ψηφιζόταν σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις μόλις από το 1% των συμπολιτών του και που ελάχιστοι γνώριζαν ακόμα και το όνομά του, εξιστορούσε με παράπονο αλλά και μια λανθάνουσα ιδέα φιλαυτίας πως πλέον το μόνο μέρος στο οποίο μπορεί να κυκλοφορεί χωρίς να τον χαιρετούν, να του φωνάζουν συνθήματα ή να του ζητούν μια φωτογραφία είναι τα νεκροταφεία της πόλης. Γι' αυτό και αναγκάστηκε να υιοθετήσει τη σχεδόν εκκεντρική συνήθεια των περιπάτων ανάμεσα στα μνήματα. Τίποτα στη ζωή δεν κερδίζεται χωρίς τίμημα. Έκανε και άλλα σχεδόν περίεργα ή, μάλλον, πράγματα που έμοιαζαν περίεργα σε όσους έχουν συνηθίσει τους πολιτικούς ξύλινους, μονοκόμματος, πύρινους, δογματικούς και μέχρι κεραίας σκηνοθετημένους. Για παράδειγμα, στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας του οργάνωνε διαγωνισμούς μέσω Instagram. Σε έναν από αυτούς, οι 25 πρώτοι που αντέδρασαν σε ένα story του προσκλήθηκαν να παρακολουθήσουν μαζί του έναν αγώνα τένις των προκριματικών του US Open τον περασμένο Σεπτέμβριο. Αλλά ακόμα και τα προεκλογικά του βίντεο δεν ήταν στυλιζαρισμένα – τουλάχιστον σε πρώτη ανάγνωση –, ούτε βέβαια κινηματογραφημένα με σκηνικό τα πιο φωτογενή και αναγνωρίσιμα σημεία της Νέας Υόρκης. Ο Μαμντάνι επέλεξε συνοικίες όπως το Κούνιν ή το Μπρούκλιν για να επικοινωνήσει με τους δυνητικούς ψηφοφόρους του. Ως, ακόμα και σημειολογικά, ένας από αυτούς. Σε άλλο σημείο της καμπάνιας του – την ενορχήστρωση της οποίας ανέλαβε η πρώην υπεύθυνη Επικοινωνίας της αμερικανικής έκδοσης της «Vogue» – ο Μαμντάνι πήρε ένα μικρόφωνο, ως *digital creator* των κοινωνικών δικτύων, βγήκε στους δρόμους της πόλης και ρώτησε τους συμπολίτες του τι τους οδήγησε να επιλέξουν τον Ντόναλντ Τραμπ στις προεδρικές εκλογές του 2024. Εντάξει, έκανε και ακόμα πιο εντυπωσιακά σοσιαλμιντιακά ανδραγαθήματα. Για να πείσει τους ψηφοφόρους να τον εμπιστευτούν πως όντως θα παγώσει τα ενοίκια στη Νέα Υόρκη, βούτηξε – πάντα με το κοστούμι του – στον παγωμένο Ατλαντικό Ωκεανό. Ακόμα και τα χρώματα της καμπάνιας του, το μοβ-μπλε, το πορτοκαλί και το κόκκινο, αλλά και οι γραμματοσειρές που διάλεξε ήταν μάλλον ασυνήθιστες για πολιτικό άνδρα – τουλάχιστον παλαιάς κοπής. Για αυτή την αισθητική προσέγγιση υπεύθυνη είναι η επί τέσσε-

Επάνω: Ο φέρελπις Ζοχράν Μαμντάνι χαιρετά τους υποστηρικτές του μαζί με τη μητέρα του, την ινδή σκηνοθέτρια Μίρα Νάιρ. **Αριστερά:** Φαίνεται πως ο ένας σπρίζει πάντα τον άλλον, κρίνοντας και από τη φωτογραφία όπου ποζάρουν μαζί στην απονομή των βραβείων Gotham του 2007.

ρα χρόνια σύντροφός του – και από τις αρχές της χρονιάς σύζυγός του – Ράμα Ντουάτζι. Η πρώτη κυρία της Νέας Υόρκης, όπως από την προηγούμενη Τρίτη χαρακτηρίζεται από τον Τύπο, και έμπειρη εικονογράφος και *animator*, είχε σιωπηρή αλλά καταλυτική συμμετοχή στην καμπάνια. Μπορεί να μην πήρε το μικρόφωνο για να εκφωνήσει φιλιππικούς εξαίροντας τις αρετές του άλλου της μισού αλλά να τον παρακολουθούσε ως μία από το πλήθος, παρέα με τον Μπέρνι Σάντερς, την Αλεξάντρια Οκάσιο-Κορτέζ και την Εμιλι Ρατακόφσκι, ωστόσο ήταν εκείνη που φιλοτέχνησε τη δημόσια εικόνα του. Υπενθυμίζεται ότι ο Μαμντάνι και η συριακής καταγωγής σύζυγός του διασταυρώθηκαν σε μια online εφαρμογή γνωριμιών και μέχρι στιγμής ενοσρκώνουν στον απόλυτο βαθμό ένα ζευγάρι DINK (βλ. Double Income No Kid, ελληνιστί δύο μισθοί, κανένα παιδί).

Το προφίλ του νέου δημάρχου

Σε μια εποχή που οι έχοντες φαίνεται πως έχουν το πρόκριμα ακόμα και στην προτίμηση του εκλογικού σώματος, ο Μαμντάνι μοιάζει να παίρνει εκδίκηση για όλους εκείνους τους καθημερινούς ανθρώπους, αυτούς που δεν βρίσκονται στα υπόγεια αλλά ούτε στα οικονομικά ή τα κοινωνικά ρετιρέ. Δεν είναι «παιδί του λαού» – ο ίδιος δεν το υποστήριξε ποτέ, τουναντίον μίλησε για την άνετη ζωή και τα προνόμια που απόλαυσε χάρη στην οικονομική επιφάνεια των γονιών του –, αλλά ούτε και δισεκατομμυριούχος που αποφάσισε να διασκεδάσει την ανία του κατερχόμενος στον πολιτικό στίβο. Ο νέος δήμαρχος της Νέας Υόρκης είναι και ο ίδιος ένας εκπρόσωπος της χιλιотραγουδισμένης και κακοπαθημένης μεσαίας τάξης. Εκείνης που φοβάται να κοιτάξει τον τραπεζικό λογαριασμό της μετά τα μέσα του μήνα, που δαπανά το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός της για ένα σπίτι δυσανάλογα ακριβό του μεγέθους και της ποιότητάς του, που θέλει να ζήσει και να δημιουργήσει αλλά αναμετριέται κάθε τόσο με το ανάχωμα μιας κρίσης – πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής, στεγαστικής, ακόμα και υγειονομικής, για να θυμηθούμε την πρόσφατη πανδημία. Είναι ένας πολίτης που μετακινείται με τα μέσα μεταφοράς, γιατί δεν μπορεί να αντέξει το κόστος ενός ιδιόκτητου μεταφορικού μέσου, που αγάπησε την πόλη του όχι ως περαστικός ή τουρίστας αλλά μεγαλώνοντας μέσα στις αντιθέσεις της, που έχει τρέξει δύο φορές τον περίφημο Μαραθώνιο της Νέας Υόρκης και που όταν τα βράδια επιστρέφει στο σπίτι το μόνο που έχει κουράγιο να κάνει είναι να παρακολουθήσει σπαράγματα τηλεοπτικών σειρών στον καναπέ του. Στα πρώτα 15 λεπτά έχει αποκοιμηθεί, όπως έλεγε προ μηνών, όταν προσπαθούσε να ολοκληρώσει τον τρίτο κύκλο του «The White Lotus». Ποιος 30άρης εργαζόμενος του λεγόμενου «Πρώτου Κόσμου» δεν βρίσκεται – πολλές φορές μέσα στην εβδομάδα – στην ίδια ακριβώς θέση; Ο Μαμντάνι κατάφερε να πείσει πως είναι τω όντι ανθρώπινος ή τουλάχιστον πως δεν καμώνεται τον ανθρώπινο, όπως οι «θείοι» ομόλογοί του που πασχίζουν να κάτσουν με τη νεολαία.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΤΥΛ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ **THANASSIS KRIKIS (10AM)**
FASHION EDITOR **ΜΠΕΤΤΥ ΠΕΤΚΟΓΛΟΥ**

Κλασική ανοιχτόχρωμη καμπαρντίνα, πάνω από ένα παντελόνι που μοιάζει «ζωγραφισμένο» και κάποιος ίσως θα χαρακτήριζε τολμηρό. Η πολυτέλεια και η θαλπωρή που προσφέρει ένα χειροποίητο μάλλινο κασκόλ σε «φλογερό» κόκκινο χρώμα από τον οίκο Jacquemus, ο οποίος όλο και κερδίζει σημαντικούς πόντους στο διεθνές χρηματιστήριο της μόδας. Φαρδύ denim παντελόνι του οίκου Kenzo, ό,τι πιο trendy στον fashion world για την εφετινή σεζόν. Ένα μαύρο πουλόβερ ζιβάγκο, always classic επιλογή, που γοητεύει πάντα. Τζιν παντελόνι με πουκάμισο και γραβάτα για τον άνδρα που είναι «φίνος» ακόμα και στις πιο σπορ περιστάσεις. Ζεστά τζάκετ, επιλογές από δέρμα, σακάκια με υπογραφή Brooks Brothers, κοστούμια με ξεχωριστές αναφορές, όπως αυτά του οίκου Louis Vuitton. Ρούχα, παπούτσια, αξεσουάρ για τον άνδρα που δεν διστάζει να προσθέσει ένα «εκκεντρικό» σκουφί στην ντουλάπα του. Η male γκαρνταρόμπα «παίζει» με τη φαντασία, το απaráμιλλο στυλ, την υψηλή αισθητική και – γιατί όχι; – και την τόλμη. Ξεφυλλίστε το editorial μόδας του BHMAGAZINO και βυθιστείτε σε έναν κόσμο μαγικό, με τις κορυφαίες επιλογές των μεγάλων brands να... προκαλούν και να σαγηνεύουν πάνω σε έναν άνδρα ιδιαίτερα γοητευτικό. Το απόλυτο στυλ είναι εδώ...

Grooming Daniel Babek (10AM) Μοντέλο Malte (Ace Models) Βοηθός Φωτογράφου Κατερίνα Γκορίτσα

Πανώφορι, πουκάμισο,
παντελόνι, όλα Kenzo, attica.
Μποτάκια Tod's, Tod's Boutique.

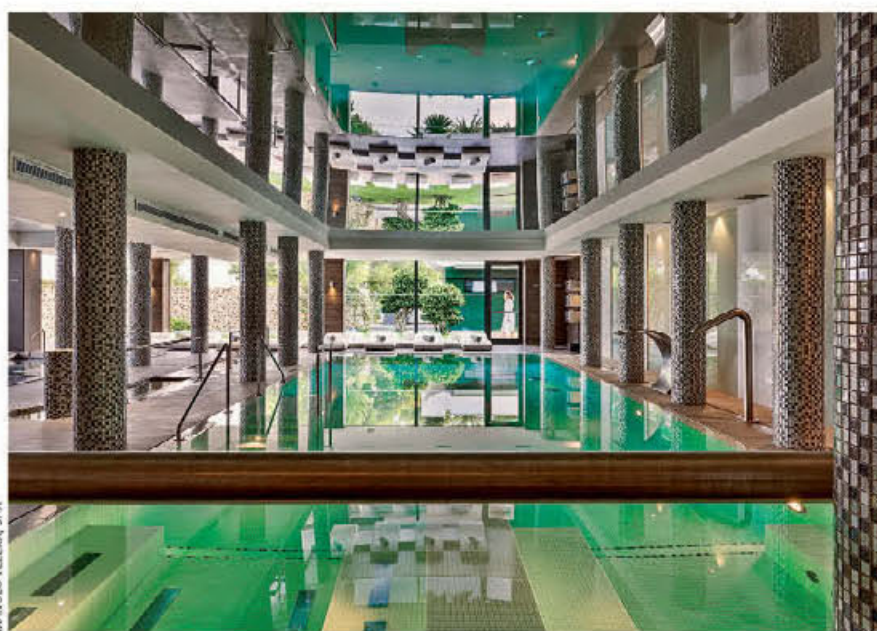

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΔΡΑ

Από τις Φιλιππίνες ως την Αριζόνα, πέντε υπερποσηθιείς προορισμοί ευεξίας που επαναπροσδιορίζουν την ανδρική περιποίηση.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΟ

Μια ματιά στα ράφια των καταστημάτων καλλυντικών – ακόμη και στα συνοικιακά σουπερμάρκετ – αρκεί για να επιβεβαιώσει πως τα ανδρικά προϊόντα περιποίησης αποτελούν σήμερα μία από τις πιο ραγδαία αναπτυσσόμενες αγορές της βιομηχανίας ομορφιάς. Η κολόνια και το aftershave των προηγούμενων δεκαετιών δεν επαρκούν πια για τον σύγχρονο άνδρα, που πλέον επιλέγει ανάμεσα σε δεκάδες κρέμες, μάσκες, απολεπιστικά, ακόμη και concealers ειδικά σχεδιασμένα για τις ανάγκες του δέρματός του. Η περιποίηση – και, σταδιακά, ακόμη και το διακριτικό μακιγιάζ – έχει πάψει να θεωρείται αποκλειστικά γυναικεία υπόθεση. Ο άνδρας του 21ου αιώνα φροντίζει για τη νεανική του όψη. Και ενίοτε

● Το μεσογειακό τοπίο αγκαλιάζει τις εγκαταστάσεις της SHA Wellness Clinic και χαρίζει στους φιλοξενούμενους τη γενναιόδωρη ομορφιά του (επάνω), ενώ οι εσωτερικοί χώροι (αριστερά) εντυπωσιάζουν με τη μινιμαλιστική πολυτέλειά τους.

THE FARM AT SAN BENITO

Με το πρόγραμμα ευεξίας The Noble Man, το The Farm at San Benito στις Φιλιππίνες έχει αποκτήσει ιδιαίτερη φήμη ως κέντρο ανδρικής περιποίησης και αναζωογόνησης που συνδυάζει παραδοσιακές θεραπείες και σύγχρονη κληνική προσέγγιση

THELIFE.CO

Η καταπράσινη τροπική φύση προσελκύει δεκάδες επισκέπτες στο TheLifeCo του Πουκέτ, οι εναλλακτικές θεραπείες του οποίου περιλαμβάνουν και μαθήματα γιόγκα.

THELIFE.CO

εκείνος που ενδιαφέρεται για την αρμονία εντός και γύρω του και που αναζητά το ιδανικό περιβάλλον για να ανανεώσει τη σωματική του ενέργεια, να ηρεμήσει τον νου του και να επανασυνδεθεί με τη φύση. Η εμπειρία βασίζεται σε τρεις πυλώνες: αποτοξίνωση, αναζωογόνηση και ενσυνειδητότητα. Η θεραπευτική προσέγγιση βασίζεται στη σύνθεση τεχνικών της Ανατολής και της Δύσης – από την ολιστική ιατρική και την αγιουρβεδική φιλοσοφία μέχρι προηγμένα προγράμματα διαχείρισης στρες. Το Ξενοδοχειακό συγκρότημα σχεδιάστηκε με διακριτική κομψότητα από υλικά όπως το μπαμπού, η πέτρα και το ξύλο. Το Gentleman's Lounge είναι ένας ιδιωτικός χώρος χαλάρωσης επενδυμένος με μαόνι, με βιβλιοθήκη και lounge bar όπου σερβίρονται αφεψήματα βοτάνων και υγιεινά σνακ. Οι Therapy Suites είναι ανεξάρτητες καμπίνες θεραπείας με ιδιωτικά υδρομασάζ, ντους και θέα στους καταρράκτες των κήπων. Το Barber & Grooming Studio και η Vitality Pool Area (υπαίθρια ιαματική πισίνα με ιαπωνική αισθητική) είναι δύο ακόμη «ψηφίδες» σε ένα σκηνικό άνεσης και ηρεμίας. Κάθε πρόγραμμα ξεκινά με ατομική αξιολόγηση από ειδικούς, ενώ ανάμεσα στις πιο περιζήτητες θεραπείες περιλαμβάνονται το θεραπευτικό μασάζ του προγράμματος Warrior's Recovery (βαθύ μασάζ με αιθέρια έλαια ιλάνγκ-ιλάνγκ και τζίντζερ) και το Silent Strength Retreat (τρίήμερο πρόγραμμα ενσυνειδητότητας που συνδυάζει σιωπηλούς περιπάτους στη ζούγκλα, διαλογισμό, vegan διατροφή και καθημερινή καθοδήγηση από ψυχοθεραπευτές). Επιπλέον, προγράμματα γιόγκα και ενεργειακών θεραπειών συμπληρώνουν απολαυστικά τη διαμονή.

TheLifeCo ΤΑΪΛΑΝΔΗ

Το κέντρο TheLifeCo Phuket βρίσκεται στο δημοφιλές νησί Πουκέτ, σε ένα καταπράσινο περιβάλλον, κοντά σε παραλίες με λευκή άμμο και καθαρά νερά. Διαθέτει πλήρως εξοπλισμένα δωμάτια, στούντιο

Η δύναμη και οι ευεργετικές ιδιότητες του νερού παίζουν σημαντικό ρόλο στις θεραπείες που εφαρμόζονται στο The Farm at San Benito των Φιλιππινών.

αναζητά χώρους όπου η ευεξία συνδυάζεται με την πολυτέλεια. Τα spas που απευθύνονται αποκλειστικά ή κυρίως σε εκείνον πληθαίνουν. Ακολουθούν πέντε από τα πιο ιδιαίτερα: Κέντρα ευεξίας που συνδυάζουν τεχνολογία και παράδοση, ανατρέποντας τα στερεότυπα και προσφέροντας στον σύγχρονο άνδρα την ευκαιρία να φροντίσει τον εαυτό του σε περιβάλλοντα υψηλής αισθητικής και απόλυτης ηρεμίας.

SHA Wellness Clinic ΙΣΠΑΝΙΑ

Βρίσκεται σε έναν λόφο με θέα στη Μεσόγειο, στις παρυφές της πόλης Α' Αλμπέρ στην περιοχή της Κόστα Μπλάνκα. Το SHA Wellness Clinic αποτελεί μία από τις κορυφαίες παγκοσμίως κλινικές ευεξίας που προσφέρουν και εξειδικευμένες υπηρεσίες ανδρικού spa. Εστιάζει στην ολιστική φροντίδα της υγείας, συνδυάζοντας αρχαίες ανατολίτικες τεχνικές με σύγχρονες, ιατρικά τεκμηριωμένες μεθόδους. Λειτουργεί σε έναν αρχιτεκτονικά καλαίσθητο και μινιμαλιστικό χώρο όπου κυριαρχεί το λευκό χρώμα, προσφέροντας αίσθηση καθαρότητας και γαλήνης. Τα δωμάτια και οι σουίτες, εξοπλισμένα με σύγχρονες ανέσεις και θέα είτε στη θάλασσα είτε στο βουνό, προσεγγίζουν την πολυτέλεια με διακριτικό τρόπο, προσφέροντας ιδιωτικότητα και άνεση. Στο συγκρότημα λειτουργούν επίσης 11 πολυτελείς κατοικίες με ιδιωτικές πισίνες και σάουνες, ιδανικές για όσους επιθυμούν μεγαλύτερη αυτονομία. Οι χώροι περιλαμβάνουν υπερσύγχρονη κλινική, γυμναστήριο, αίθουσες για θεραπείες, χαμάμ, ρωμαϊκά λουτρά, θερμαινόμενες πισίνες και περιοχές για γιόγκα και διαλογισμό. Τα προγράμματα που έχουν σχεδιαστεί ειδικά για τη φροντίδα των ανδρών περιλαμβάνουν ολιστική αξιολόγηση υγείας με ιατρικά τεστ, θεραπείες αντιγήρανσης με τεχνολογία αιχμής, θεραπευτικά μασάζ για την ανακούφιση της μυϊκής έντασης, πλήρη υδροθεραπευτικό κύκλο με χαμάμ, θερμούς και ψυχρούς χώρους, υδρομασάζ, προγράμματα σεξουαλικής ευεξίας και ενίσχυσης της λίμπιντο, εκπαιδευτικά εργαστήρια διατροφής, μαθήματα γιόγκα και τσίτσι, προγράμματα προσωπικής εκγύμνασης και ομαδικές δραστηριότητες για βελτίωση της φυσικής κατάστασης και διαχείρισης του στρες. Το SHA Wellness Clinic προσφέρει εξατομικευμένα πλάνα ευεξίας που έχουν σκοπό να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής, να ενισχύσουν το ανοσοποιητικό σύστημα και να παρατείνουν τη ζωτικότητα του άνδρα.

The Farm at San Benito ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Λειτουργεί στην καρδιά μιας τροπικής όασης, στην καταπράσινη φύση της επαρχίας Μπατάνγκας, στις Φιλιππίνες. Το The Farm at San Benito με το πρόγραμμα ευεξίας The Noble Man έχει αποκτήσει ιδιαίτερη φήμη ως κέντρο ανδρικής περιποίησης και αναζωογόνησης που συνδυάζει παραδοσιακές θεραπείες και σύγχρονη κληνική προσέγγιση. Η φιλοσοφία του καταλύματος αποτυπώνεται και στο όνομα του προγράμματος που εφαρμόζει: «Ευγενής άνδρας» είναι